

Expunere de motive la Legea sindicatelor

Consideram ca abrogarea Legii Dialogului Social (Legea nr. 62/2011) si promulgarea unei noi si realiste legi a sindicatelor sunt absolut necesare deoarece:

- Sus-zisa Lege nr. 62/2011, amestecand nejustificat sindicatele cu patronatele si ONG-urile, a urmarit practic paralizarea activitatii atat a patronatelor cat si a sindicatelor. In mod deosebit, scopul ei a fost acela de a anihila miscarea sindicala datorita amplelor manifestatii antibasiste, declansate in 2010 impotriva limitarii neconstitutionale a dreptului la munca de catre Guvernul Boc (prin Legea 329/2009) si a "curbelor de sacrificiu" aplicate bugetarilor, pensionarilor, revolutionarilor si asistatilor social, prin legile promulgate in 2010.
- Romania, ca stat membru UE, nu-si poate permite sa conceapa sindicatele si rolul lor in afara legislatiei europene, cu atat mai mult cu cat cea mai mare parte a fortei sale de munca active (circa 5.000.000 de persoane) este angajata in afara granitelor, in spatiul intra si extracomunitar.
- Este aberant sa concepi organizatiile sindicale ca sindicate exclusiv de fabrica, in conditiile in care, in Romania, centrele industriale, cu zecile lor de mii de muncitori, au disparut, iar forta de munca ramasa in tara a fost si este progresiv disponibilizata, trecuta in somaj sau, anticipat, la pensie.
- Este aberant ca Romania sa fie singura tara europeana care, in dispretul recomandarilor si practicilor UE nu recunoaste militarilor activi, disponibilizatorilor militari sau civili, persoanelor cu dizabilitati, agricultorilor, revolutionarilor si altor categorii, dreptul de a se organiza in organizatii de tip sindical, care sa le apere, in primul rand, dreptul la munca si apoi drepturile conexe, in conditiile in care, in toate statele membre UE, acest lucru se recomanda si astfel de sindicate exista (a se vedea attentionarea de catre CEDO a Frantei, asupra refuzului initial de a construi cadrul legal organizarii sindicatelor militarilor activi si politistilor). Cu atat mai mult cu cat Constitutia Romaniei nu restrictioneaza acest lucru!

In actuala situatie a unei Romanii dezindustrializate, care desfiinteaza anual zeci de mii de locuri de munca, un sindicat profesional, civil sau militar, trebuie sa urmareasca in primul rand dreptul fundamental si nerestricționat la munca, al membrilor sai si apoi apararea drepturilor conexe.

Adica sa negocieze in primul rand angajarea membrilor sai, conform pregatirii profesionale, oriunde in Romania, in UE si in lume, si apoi sa-si protejeze membrii prin asistenta juridica si de orice alta natura legala, in relatia cu patronatele si autoritatile din statele respective.

Coloana vertebrala a societatii civile, organizatiile sindicale trebuie sa aiba, de la nivel sindicat, nu numai reprezentativitatea legal recunoscuta in apararea intereselor membrilor lor, in tara si in afara granitelor, dar si calitatile recunoscute de observatori/participant la elaborarea si punerea in practica a masurilor de redresare socio-economica, la care se angajeaza guvernele Romaniei si domniile voastre fata de electorat.

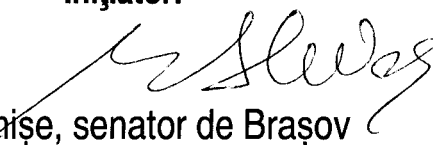
Propunerea pe care v-o supunem atentiei corespunde actualelor realitati si exigentelor impuse de UE si a fost schitat in cadrul CNSC de catre specialistii urmatoarelor organizatii sindicale:

1. Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate (presedinte Col. r. dr. Mircea DOGARU)
2. Uniunea Sindicatelor din Spitalele CFR (presedinte Denisa POPOVICI)
3. Alianta Nationala Feroviara (presedinte Rodrigo Gabriel MAXIM);
4. Federatia Nationala a Muncii (presedinte Constantin CRETAN)
5. Sindicatul Lacuri, Parcuri, Agreement Bucuresti (presedinte Gigel ANDRABULEA)
6. Sindicatul Revolutionarilor din Romania Decembri 89 (presedinte Ionel HRYNCZUK)
7. Sindicatul Tinerilor Profesori din Romania (presedinte Corneliu RIEGLER)
8. Sindicatul Kaufland (presedinte Daniel ROSIORU)
9. Sindicatul Forta Romania 89 (presedinte Valentin MARGINEANU)

Cele de mai sus apartin organizatiilor semnatare mentionate.

Le sustin si vi le propun pentru dezbateri si adoptare.

Inițiator:

Ioan Ghișe, senator de Brașov